

δι εὐρισκόμενοι εἰς τὰς τρεῖς πρώτας σειράς καθήσων ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, αἱ τρεῖς ἀκόλουθοι σειραὶ γονυπετήσων, καὶ ὅσον ἀφορᾷ τοὺς θεατὰς τῆς ἐδδόμης σειράς καὶ τοὺς ἄλλους, ὀφείλουσι νὰ μείνωσιν ἔρθιοι».

Καὶ κάτωθεν, ἔταν ἡτο παράστασις δρόμιος, ἀνεγινώσκετο :

« Ἀπαγορεύονται οἱ γέλωτες διότι παίζεται τραγωδία ».

★ ★

Ὁ τάφος τοῦ Βιργιλίου

Μικροῦ δεῖν νὰ θρηνησώμεν ἐπ' ἐσχάτων τὴν καταστορὴν ἐνός τῶν ἀρχαίων μνημείων τὰ ὅποια οἱ Ἴταλοί, οἱ τόσον ζηλοτύπως ἐχέμενοι ὅλων τῶν λειψάνων τοῦ Λατινικοῦ μεγαλείου, ἀποδίδουν μεγίστην ἀξίαν, καὶ τὰ ὅποια οἱ λόγιοι συνηθίζουν νὰ ἐπισκέπτονται ὡς ποιητικοὶ προσκυνηταί—τοῦ τάφου τοῦ Βιργιλίου. Κείμενος οὗτος ὑπεράνω τῆς παλαιᾶς ἐδοῦ τοῦ Παισιλύπου, πλησίον τῆς Νεαπόλεως, ὀρθοῦται καλυπτόμενος ὑπὸ φυλλώματος ἐπάνω εἰς ἓνα βράχον. Ἐτραῖαν τελευταίως τὴν ἀφρυσύνην νὰ σκάψουν τὸ παρακείμενον ὅρος πρὸς ἐξαγωγήν λίθων καθίστησις φροδερὰ ἐγένετο τὴν ἡμέραν ἀκριδῶς καθ' ἣν οἱ Νεαπολιτανοὶ ἐώρταζον τὴν ἐορτὴν τοῦ Ἀγίου Ἰαννουαρίου τοῦ προστάτου των. Περὶ τὸν τάφον τοῦ Βιργιλίου, τὸν ἐπὶ τοσοῦτον ἤδη ἀπειλούμενον, ἐκτελούνται τὰ κατάλληλα ἔργα καὶ ἐλπίζεται ὅτι ταχέως οὗτος θὰ στερεωθῇ.

★ ★

Μνημεῖον Δουμᾶ πώσωου.

Ἐτελέσθησαν ἐν Παρίσις τ' ἀποκαλυπτήρια τοῦ μνημείου Ἀλεξάνδρου Δουμᾶ, πάππου, τοῦ ἡρώϊκου

Γάλλου στρατηγοῦ, ὅστις ἔδωκεν εἰς τὰ γαλλικὰ γράμματα ἓνα υἷον καὶ ἓνα ἔργον, ἀριστοτέχνας τῆς γραφίδος. Ἡρακλείων διαστάσεων καὶ παρατόλμου γενναϊότητος στρατιώτης ὑπῆρξε τὸ πρότυπον τῶ ὁποῖον ἐνέπνευσεν εἰς τὸν υἱόν του τοὺς « Τρεῖς σωματοφύλακας ». Περὶ τῆς μυϊκῆς δυνάμεως τοῦ ἀποθανόντος στρατηγοῦ διηγούνται πλεῖστα ἔσα. Κάποτε ἐνεργῶν νυκτερινὴν ἐπιθεώρησιν ἐφιππος κατέλαθεν ἓνα φρουρὸν κοιμώμενον. Χωρὶς νὰ κατέλθῃ τοῦ ἵππου του, ἔκυψεν, ἤρπασε τὸν στρατιώτην ἐπὶ τοῦ ἐφιππίου καὶ μετέφερεν αὐτὸν τρέμοντα εἰς τοὺς στρατώνας. Ἄλλοτε πάλιν, ἐρίσας ἐν τῇ θεάτρῳ πρὸς ὀχληρόν τινα, ἐξεσφενδόνισεν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ θεωρείου του εἰς τὴν πλατεῖαν. Κατὰ τὸ 1792, διαρκοῦντος τοῦ πρὸς τὴν Αὐστρίαν πολέμου, ὁ Δουμᾶς συνοδευόμενος ὑπὸ τεσσάρων στρατιωτῶν συνέλαθεν ἐν τῇ πεδιάδι τοῦ Πέλδ δεκατρεῖς Αὐστριακοὺς αἰχμαλώτους. Ὑπὸ τὸν Βοναπάρτην ὁ στρατηγὸς ἤρατο δάφνας εἰς πολλὰς μάχας καὶ τότε ἔλαβε τὸ παρωνύμιον Ὁράτιος Κλεῖτος.

★ ★

Μία γελοιογραφία

Εἰς Ἱταλικὸν περιοδικὸν δημοσιεύεται νόστιμος πολεμικὴ γελοιογραφία.

Παριστᾷ Τοῦρκον τρεπόμενον εἰς φυγὴν καὶ καταδικασμένον ὑπὸ σκύλλου εἰς τὸ περιλαίμιον τοῦ ὁποῖου ὑπάρχει ἡ ἐπιγραφή « Βούλγαρος ».

Ὁ πανικόβλητος Τοῦρκος, φεύγων, στρέφει συγχρόνως τὴν κεφαλὴν καὶ λέγει πρὸς τὸν Βούλγαρον :

— Εἶσαι τυχερός ! Ἄν δὲν εἶχα ἀπασχολήσει τὰ πόδια μου στὴν τρεχάλα, θὰ σοῦ ἔδινα κλωτσιές ! .

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

Τὸ Παρισιανὸν Μουσεῖον τοῦ Λουξεμβούργου θὰ μεταφερθῇ ἐκ τοῦ σημερινοῦ οἰκοδομήματος, εἰς τὸ παλαιὸν ἱεροσπουδαστήριον τοῦ Ἀγίου Σουλπίκιου, λίαν δὲ προσεχῶς θὰ ἀρχίσουν αἱ ἐργασίαι τῆς μετατροπῆς αὐτοῦ εἰς Μουσεῖον. Ἐξητήθησαν εἰς τὴν Βουλὴν αἱ ἀναγκαῖαι πρὸς τοῦτο πιστώσεις. Τὸ νέον Μουσεῖον θὰ παρῇ εἰς τὴν ζωγραφικὴν τριπλασίαν ἔκτασιν τῆς ἐν Λουξεμβούργῳ, εἰς τὴν γλυπτικὴν πενταπλασίαν καὶ εἰς τὴν χαρρακτικὴν « γαλερίαν », τῶν ὁποίων ὁλοσχερῶς ἐστερεῖται ἐν Λουξεμβούργῳ.

Τὰ ἔξοδα τῆς μετατροπῆς καὶ μεταφορᾶς ἐπελογίσθησαν εἰς 2,000,000 φράγκα.

✱

Προτάσει τοῦ Δημάρχου τῆς Λευρίας θὰ ἀνεγερθῇ Βιοτεχνικὸν Μουσεῖον ἀξίας 211 ἑκατομμυρίων μ' ὧρων. Προσεχῶς θὰ προκηρυχθῇ πρὸς τοῦτο διαγωνισμός.

✱

Ἐπαίχθη εἰς τὸ « Ανρικόν » τοῦ Μιλάνου τὸ νέον ἔργον τοῦ Λεονκαβάλλο « Ζερκόρη », τὸ ὁποῖον εἶχε μεγάλην ἐπιτυχίαν διὰ τὴν Ἱταλικὴν μουσικὴν του.

Ὁ συνθέτης ἐξακατήρτισεν ὡς ἑξῆς τὸ ἔργον του.

— Ἐχθρὸς πάσης σχολῆς, κολακεύομαι ὅτι συνθέσας μουσικὴν καθαρῶς Ἱταλικήν. Ἡ κριτικὴ ἐν τούτοις δύναται νὰ κρίνῃ τὸ ἔργον μου ὅπως εἶναι. Λέγω ὅπως εἶναι, διότι ὅχι σιωπῶς συμβαίνει τὰ ἔργα μου νὰ κρίνονται ἀντιθέτως ἀπὸ ὅ,τι εἶναι. Ἄν πρέπει νὰ δεχθῶμεν ὅτι τὰ καλλιτεχνικὰ ἔργα πρέπει νὰ στοιχισθῶσι μόνον εἰς ἓν

ἥσμα καὶ νὰ παραλειφθῶσι στιγμαί, τὰς ὁποίας ὁ μουσικὸς πρέπει νὰ τονίσῃ, ἐὰν θέλῃ τὸ ἔργον του νὰ φθάσῃ εἰς περιορίην. Ἄν εἶμαι κανεὶς νέος, ὅστις νὰ μὴ γνωρίζῃ τὴν ὁδὸν τὴν ὁποίαν πρόκειται νὰ ἀκολουθήσῃ. Ἡ ὁδὸς μου εἶναι ἤδη χαραγμένη.

Εἰς τὸ τελευταῖον ἔργον μου ἔδωσα τὴν δύναμιν τοῦ πάθους μου, πᾶσαν τὴν ὥλησιν τῆς ψυχῆς μου καὶ προσέκωψε μουσικὴ ἰταλικωτάτη καὶ εἰς τὸ χροῖμα καὶ εἰς τὴν ἔκφρασιν τόσον φραϊκὴ καὶ τόσον ἀβίαστος, ὥστε ἐτελείωσα τὸ ἔργον ἐντός ὀλίγων ἡμερῶν.

★

Ἀπέθανεν ἐν Μιλάνῳ ἐν γήρατι ὁ σοφὸς Ἑλληνιστὴς καὶ πρόεδρος τῆς Ἐπιστημονικῆς καὶ Φιλολογικῆς Ἀκαδημίας τοῦ Μιλάνου Βιργίλιος Ἰνάμα. Ἐπὶ πενήκοντα ἔτη συνεχῇ ἐδίδασκε τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ συνέγραψε μελέτας. Τὸ τελευταῖον του ἔργον φέρει τὸν τίτλον « Ὁ Ὀμηρὸς καὶ ἡ Μικηναϊκὴ ἐποχὴ ».

★

Ἡ Σωσάννα Μερσί, ἡ Γαλλίς φιλόλογος, ἔδωσε διὰ λέξεις εἰς τὴν Βιέννην περὶ τῆς Ἑλληνικῆς μυθολογίας.

— Ἡ ἑκατονταετηρίς τῆς « Ἐταιρείας τῶν φιλομούσων » εἰς τὴν Βιέννην ἐωρτάσθη μετὰ πάσης μεγαλοπρεπείας. Ὅλαι αἱ κριτικαὶ τῆς καλλιτεχνικῆς καὶ φιλολογικῆς κινήσεως τῆς Αὐστριακῆς πρωτευούσης παρενέβησαν.

-- Εἰς τὸ ἐν Βιέννῃ θέατρον τοῦ λαοῦ ἐδόθη τελευταίως

τό εὐρεθὲν ἔργον τοῦ Σαροδοῦ «Κυπρίαν». Ὑπερσε πολὺ.

—Οἱ θισσῶται τοῦ Σίνταλ θὲ εἰσῶσι νέαν εὐκαιρίαν νὰ θαυμάσωσι τὸν μάγον συγγραφέα.

—Εἰς τὴν «Παρισιὴν Ἐπιθεώρησιν» θὰ δημοσιευθῇ τὸ ἀνέκδοτον ἔργον του «Ὁ πολὺς ἔρως φρονεῖ».

—Ὁ Ἀμερικανὸς τραπεζίτης Ἑρρίκος Γκόλντμαν ἠγόρασεν εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην τὸ ἔργον τοῦ Ρέμπραντ «Ἅγιος Βαρθολομαῖος» ἀντὶ 400,000.

—Ἡ εἰκὼν παριστᾷ γενειοφόρον ἄνδρα εἰς φρυκτὸν μέγεθος, ὁ ὁποῖος κρατεῖ εἰς τὴν χεῖρα μάχαιραν. Τὴν εἰκόνα ταύτην εἶχε φέρει εἰς τὴν Ρωσσίαν ἐξ Ὀλλανδίας ὁ ὑπουργὸς τῆς Μεγάλης Αἰκατερόνης πρίγκηψ Λαβάλλ, ὅπου ἔμεινε πλέον τοῦ ἐνὸς αἵματος.

—Ὁ πρίγκηψ Λαβάλλ ἦτο συγχρόνως συλλογεὺς καὶ σὺμβουλος ἐπὶ τῶν τεχνῶν τῆς αὐτοκρατείας, ἀλλὰ τὸν «Ἅγιον Βαρθολομαῖον» τὸν εἶχεν κρατήσει διὰ τὸν ἑαυτὸν του καὶ μετὰ τὸν θάνατόν του περιήλθεν ἡ εἰκὼν εἰς τὴν κόρην του, τὴν πρίγκηπισσαν Τρουμπέτοκοῦ. Τέλος κατήντησε τὸ ἔργον εἰς τὸ Λονδίον καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὴν Ἀμερικήν.

★

Ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας ἔχει συνθέσει τὸ λιμπρέτο ἑνὸς νέου μπαλέτου, τὸ ὁποῖον ὠνόμασε Κέρκνρα. Ὅλοι οἱ Κορφιάνικοι χοροὶ, τοὺς ὁποῖους τόσοι καλὰ ἐμελέτησε ἀπὸ τὸ Ἀγγλιόν του ὁ Κάιζερ, θὰ περιηγηθῶν εἰς τὸ μπαλέτο αὐτό.

—Θὰ παρασταθῇ εἰς τὴν Βασιλικὴν Ὀπερὰν τοῦ Βερολίνου εἰς τὰς 14 Ἰανουαρίον, ἡμέραν τῶν γενεθλίων τοῦ Αὐτοκράτορος.

—Μετὰ τὴν Αὐτοκράτορα μαζὶ συνειοργάσθη διὰ τὸ νέον μπαλέτο καὶ ὁ κ. φὼν Χούλσεν, ὁ Ἐπιμελητὴς τῆς Βασιλικῆς Ὀπερας, ὅστις εἶχε κατέλθει καὶ αὐτὸς εἰς τὴν Κέρκνραν καὶ εἶχεν γνωματεύσει ὅτι οἱ Κέρκνραϊκοὶ χοροὶ θὰ ἔκανον λαμπρὰν ἐντύπωσιν εἰς τὸ Βερολίον.

—Τὸ μπαλέτο «Κέρκνρα» εἶνε τὸ δεύτερον ὅπερ ἔχει συνθέσει ὁ Αὐτοκράτωρ. Τὸ πρῶτον του ἦτο ὁ «Σαρδανάπαλος». Ἀλλ' ἂν καὶ εἶχον θαυμασθῇ διὰ τὴν σκηνοποιήσιν του τεράστια ποσά, ἀπέτιχε.

★

Εἰς τὴν Ἀθῆμον οἱ κάτοικοι ἐζήτησαν τὴν ἄδεια νὰ προσβοῦν εἰς συνεισφορὰς διὰ τὴν ἰδρύσιν μνημεῖον εἰς τὴν κατὰ τὴν ναυμαχίαν πρὸ τῶν Λαδοανέλλων φονευθέντα οὐκιστὴν Καζινζόρην.

★

Ἡ ἀνωτέρα ἐπιτροπὴ τοῦ «Ἐθνικοῦ Μουσείου τοῦ Λουξεμβούργου» εἰς τὸ Παρίσι, οὐδέποτε ἔπαισε νὰ νὰ φροντίσῃ διὰ τὴν πλουτισμὸν τοῦ πεφημισμένου αὐτοῦ ναοῦ τῆς Τέχνης. Οὕτως, ἀπέστειλε πρὸ ἡμερῶν τὸν ἐμπειρὴν τῆς εἰς τὴν ἔκθεσιν τῆς Βενετίας διὰ νὰ ἀγοράσῃ τοὺς ἐξῆς θανασιῶνς πίνακας ἰταλῶν ζωγράφων. Τὸν «Μάγον» τοῦ Ἰωσήφ Καρότζη, τὰς «Νεφέλας» τοῦ Ἰωσήφ Σάοη καὶ τοὺς «Λειτουργοῦντας ἱερεῖς» τοῦ Αὐγοστόν Σινάνα.

Μετὰ τὴν πώλησιν οἱ Ἰταλοὶ ἤρχισαν νὰ μετανοοῦν διότι ὁμολογοῦν ὅτι οἱ Γάλλοι τοὺς πέρνον ἀληθινὰ καλλιτεχνικὰ μεγαλονομήματα.

★

Ἐκτάκτως ἐνδιαφέρον καὶ πολὺτιμον, ἕως τώρα ἄγνωστον, πορτραῖτο τοῦ Γερμανοῦ ποιητοῦ Ἑρρίκου Ἀϊνε, ἐπωλήθη τελευταίως εἰς τὸ Βερολίον. Ἡ εἰκὼν, ἡ τελευταία ἀνθεντική τοῦ ἥδη θανασίμως ἀσθενοῦς ποιητοῦ, ἐσχεδιάσθη ἐκ τοῦ φρυκτοῦ εἰς τὸ Παρίσι τὴν 28 Ἰουλίου 1851 κατ' ἰδιαίτερον ἐπιθυμίαν τῆς οὐζύγου τοῦ Ἀϊνε Ματθίλδης ὑπὸ τοῦ Ἑρρίστου Κεῖτς, τοῦ γνωστοῦ ζωγράφου τῆς εἰκόνης τοῦ Ἀϊνε. Ἡ εἰκὼν παριστᾷ τὸν ἀσθενῆ ποιητὴν ἐστραμμένον πρὸς τὰ δεξιὰ, με ἀνοικτοὺς ὀφθαλμοὺς, με μακρονὰ μαλλιά καὶ βροχὴν γέμιον. Εἰς τὸ κάτω μέρος τῆς εἰκόνης εἶνε γραμμένα με

μολύβι αἱ λέξεις: «Αὕτῃ ἡ εἰκὼν προσέχεται ἀπὸ τὰ ὅσα ἀφῆκεν ὁ θεὸς μου Ἑρρίστου Μπένεδικτ Κεῖτς, ὁ ὁποῖος εἶχε διαμείνῃ μαζὶ μετὰ τὸν Ἀϊνε εἰς τὸ Παρίσι καὶ ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ ὁποῖου προσέχεται ἡ γνωστὴ εἰκὼν τοῦ Ἀϊνε. Βάλτεο Κεῖτς». Ἡ ἀνεκρεθεῖσα αὕτη εἰκὼν γνωστὴ εἰς τὴν φιλολογίαν τοῦ Ἀϊνε, ἀνεκρέθη τὸ 1856, ἀλλ' ἔπειτα ἐξηφανίσθη.

★

Ἐν Γενεύῃ εἰς ἐπιπλοποιεῖον ἀνεκαλύφθη μία εἰκὼν, τὴν ὁποίαν οἱ εἰδήμονες ἀποδίδουν εἰς τὸν Βάν Ντάιν. Τὸ ἔργον προσέχεται ἐκ τῆς νεαρᾶς ἡλικίας τοῦ καλλιτέχρον. Παριστᾷ τὴν Σαλώμην με ἀργυρῶν λεκάνην, εἰς τὴν ὁποῖαν ἀποθέτει ὁ δῆμος τὴν μόλις ἀποκοπεῖσαν κεφαλὴν τοῦ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. Ἡ εἰκὼν ἀνῆκε πρῶτον εἰς ἓνα ἔμπορον ἀρχαιοτήτων. Μετὰ τὸν θάνατόν του τὴν ἐπώλησεν ὁ υἱὸς του εἰς τὸν ἐπιπλοποιὸν Σεβέτζο, ὁ ὁποῖος τὴν ἐδώρησε πρὸς τὸν οὐνάδελφόν του ἐπιπλοποιὸν τῆς Γενεύης, ὅπου καὶ ἀνεκαλύφθη.

★

Ἐτελείωσεν ἡ πώλησις τῶν καλλιτεχνημάτων τῆς Στοᾶς Ροινάρ εἰς τὸ Παρίσι, ἡ ὁποία θὰ μένῃ ἱστορικὴ εἰς τὴν Γαλλικὴν πρωτεύουσιν διὰ τὰς μεγάλας τιμὰς, αἱ ὁποῖαι ἐπληρώθησαν διὰ πολλὰ ἐκ τῶν καλλιτεχνημάτων.

—Εἰκόνας τοῦ Ρινάρ, τοῦ Μανὲ καὶ τοῦ Μονὲ ἐπωλήθησαν ἀπὸ 100 ἕως 900 χιλ. φρ.

—Εἰς τὴν πώλησιν τῶν ἀριτοτεχνημάτων τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν εἰρημένην συλλογὴν Ροινάρ, περιελήφθη καὶ εἰς πέντε παριστάνων «Γυμναζόμενας χορευτίνας» ἀντὶ 435, 000 δρ.

—Εἶνε εἰκὼν τοῦ Degas, ὅστις ζῇ ἀκόμη καὶ ἠντήχησε νὰ ἴδῃ τὸ ἔργον του κατατασσόμενον εἰς τὰ ἀριστοτεχνήματα.

—Εἰς μίαν ἄλλην αἴθουσαν τοῦ ποταγρίου ὁ ζωγράφος τῶν πίνακα τοῦτον γέγον ἥδη ζωγράφος Λεγκάς, παρτήρηται ἄλλα κομμοτεχνήματα.

—Διδάσκαλε! διδάσκαλε! ἔσπευσαν νὰ τῷ ἀναγγέλουν. Αἱ «Γυμναζόμενα χορευτίσαι» ἐπωλήθησαν 435, 000 φράγκα.

—Ὁ γηραιὸς ζωγράφος, οὐδὲ πᾶν συνεκινήθη.

—Ἐξελάλην μόνον καὶ εἰρωνικῶς ἀπήντησεν.

—«Εἶνε παρᾶξενον. Καὶ ἐγὼ ἄλλοτε εἶχα πωλήσει τὸν πίνακα αὐτὸν 500 φράγκα».

—Ὁ καλλιτεχνικὸς κόσμος τῶν Παρισίων συνεταράχθη μετὰ μίαν εἰδῶσιν.

—Ἐλέγχθη ὅτι ἡ «Τζοκόντα» ἡ περὶφημος εἰκὼν τοῦ Λεονάρδου δὲ Βίντσι ἡ κλαπεῖσα ἀπὸ τὸ Λοῦβρον ἐπωλήθη εἰς τὸν Ρότσιλδ.

—Πράγματι ὁ Ρότσιλδ ἠγόρασε εἰκόνα παριστῶσαν τὴν «Τζοκόντα», ἀλλὰ ζωγραφισμένην ἐπὶ σωτῆδος.

—Ἐντὶ ἡ κλαπεῖσα εἰς τὸ Λοῦβρον ἦτο ἐπὶ πᾶσιν.

—Ὡστε κατ' οὐδένα λόγον δίνεται νὰ θεωρηθῇ ἡ ἰδία.

—Ἀλλ' ὁ βαρὼνος, ὅστις εἶνε καὶ κριτικὸς καλλιτέχνης, δέχεται ὅτι ἡ εἰκὼν του εἶνε πράγματι τοῦ Λεονάρδου δὲ Βίντσι.

★

Τὴν «Μάγισσαν» τοῦ Σαροδοῦ διεσκέασεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀποθανόντος δραματικοῦ συγγραφέως καὶ ἐτόνησεν εἰς μελόδραμα ὁ ἐκ τῶν νέων Γάλλων μουσοποιοῶν Κάμλλος Ἐρλανζέ.

Τὸ ἔργον παιχθὲν εἰς τὴν «Ὀπερὰ-Κομικὴ» ἔτυχε θριαμβευτικῆς ἐπιτυχίας.

★

Εἰς τὴν Ρώμην διενεργήθη διαγωνισμὸς πρὸς κατασκευὴν μνημεῖον εἰς τὴν περὶφημον ἡθοποιὸν Ἀδελαῖδα Ριστόρη. Εἰς τὴν διαγωνισμὸν ἔλαβε μέρος τὸ ἄνθος τῶν καλλιτεχνῶν τῆς Ἰταλίας καὶ ὁ ἀγὼν ἐπῆρξε πεισματιώδης. Ἐβραβεύθη τὸ ἔργον τοῦ γλύπτου Ἀντωνίου Μαράννη, ὅπως ἐν ἀριστοτεχνίᾳ τέχνης. Παριστάνει τὴν

Ἀλέξανδρος Ἀνδρέϊς

Λοχαγός, ὑπαοπιστής τοῦ στρατηγοῦ Γαριβάλδη, τραυματισθεὶς ἐν Δρίσκοφ.

μεγάλῃν τραγῳδῶν ὁρθίαν ἐν ἐκστάσει ἐν τῷ μέσῳ δύο Ἰωνικῶν στύλων, τοὺς ὁποίους ἐπιστέφει ἀρχαῖον θεατρικὸν προσοπεῖον. Ἡ χάρις καὶ ἡ λαμπρότης τῆς Ριστόρη, παρουσιαμένης ἐν ἀρχαίᾳ ἐσθῇτι, εἶνε ἀντὶπερβλητοί.

★

Ἐν Σορβόνῃ τῶν Παρισίων ἰδρύνθη ἔδρα διδασκαλίας τῆς νεωτέρας Ἑλλ. γλώσσης καὶ φιλολογίας προικοδοτηθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἑλλ. Κυβερνήσεως. Καθηγητὴς τοῦ μαθήματος τοῦτον διωρίσθη ὁ γνωστὸς γλωσσολόγος κ. Οὐμβέρτος Περγῶ. Κατὰ τὸ ἀρχόμενον ἡδὴ ἔτος 1913 ὁ κ. Περγῶ θὰ διδάξῃ ἅπασ μὲν τῆς ἐβδομάδος δημοσίᾳ περὶ τῶν ἀρχῶν καὶ τῆς ἱστορίας τῆς νέας Ἑλληνικῆς λογοτεχνίας καὶ ἅπας ἐπίσης τῆς ἐβδομάδος ἐν φροντιστηρίῳ μόνον εἰς φοιτητὰς ἐπὶ τοῦ τυπικοῦ τῶν νεοελληνικῶν διαλέκτων καὶ ἐομνείαν τοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον «Διηγήματα καὶ ἀναμνήσεις» βιβλίου τοῦ κ. Γ. Δροσίνη.

★

Μεταξὺ τῶν νεκρῶν τοῦ πολέμου καταλέγονται ὁ δι-

δάκτωρ τῆς φιλολογίας καὶ πολεμικὸς ἀνταποκριτὴς Χρήστος Μακοῆς φονευθεὶς ἐν Δρίσκοφ ἀρχηγὸς ἐθελοντικοῦ σώματος, ὁ διεθντής τοῦ περιοδικοῦ «Ἀττικὴ Ἴρις» Κ. Κισσόπουλος ἑφεδρὸς λογίας τοῦ πεζικοῦ καὶ ὁ καθηγητὴς τῆς φιλολογίας Ἀντ. Λουκιανός, ὁ ἐπικληθεὶς φροδραρχος τοῦ Πανεπιστημίου κατὰ τὰς ταραχὰς τοῦ γλωσσικοῦ ζητήματος.

★

Γενναϊότατα ἀγωνισθεὶς καθ' ὅλας τὰς μάχας τῆς Μακεδονίας, ὡς δεκανεὺς τοῦ πεζικοῦ, ἀπέθανεν ἐν τῷ ροσοκομείῳ Θεσσαλονίκης ὁ ποιητὴς καὶ ἐκ τῶν παλαιότερων συνεργατῶν τῆς «Πανακτοθήκης» Κωνσταντῖνος Γούναρης.

Ὁ Γούναρης, διδάκτωρ τῆς φιλολογίας, διετέλει σχολάρχης ἐν Ἀθήναις ὅτε ἐκλήθη εἰς τὰ ὅπλα. Ἦτο 38 ἐτῶν, ἡ σειρὰ δὲ τῶν ποιημάτων αὐτοῦ ἀπὸ ἐτῶν ἐδημοσίωσεν εἰς τὴν «Πανακτοθήκην» καταδεικνύον ποιητικὴν φλέβα. Πρὸ διετίας εἶχον ἐπαινεθῇ μία μονογραφία του εἰς τὴν Γλωσσικὴν διαγωνισμόν. Προαισθανθεὶς τὸν θάνατόν του ἔγραψε τὴν διαθήκην του—ἥτις θὰ εἶνε ἴσως ἡ μόνη κατὰ τὸν πόλεμον γραφεῖσα διαθήκη. Ἀηλοῖ ὅτι ἔχει ὑποβάλλῃ Ἱστορίαν εἰς τὸν διαγωνισμόν καὶ παραγγέλλει εἰς ἕνα φίλον του νὰ καίῃ τὰ χειρόγραφα του. Καὶ γράφει :

«Πάν ἔγγραφόν μου, ἔργον μοι, χειρόγραφον, πᾶσα σημείωσις, νὰ καὶ μέχρι τελευταίου χαρτίου, διότι βεβαίως δὲν θὰ ζημιωθῇ ἡ φιλολογία ἐὰν λείπουν τὰ ἔργα μου, εἴτε θέλω νὰ δοθῇ εἰς τὴν δημοσιότητα οὔτε γραμμὴ ἰδική μου πρὶν τὴν ἐπεξεργασθῶ.

Μετὰ τὸν θάνατόν μου, ὅταν κλείσῃ ἡ εἰρήνη, νὰ μὴ ἀναζητηθῶν ποτὲ τὰ ὁσά μου. Διότι τοῦτο μετὰ χαρὰς μου ἀναλογίζομαι τὸ ὅτι θὰ ἀποθάνω ὑπὲρ τοῦ πολιτισμοῦ ἀγωνιζόμενος καὶ ὅτι θὰ ταρῶ χωρὶς ἡνδρεῖς ἐθιμοτυπίας μέσα εἰς ἕνα λάκκον μακρινόν, τὸν ὁποῖον δὲν θὰ ἐγνώσκειν δάκρυα ἀνθρώπων.

Τελευτῶν χαιρετῶ ὁλοὺς τοὺς καλοὺς ἀνθρώπους, τοὺς ὁποίους ἐγνώρισα καὶ συνιστῶ εἰς αὐτοὺς πεποιθῆσθαι ὅτι ἡ Ἑλλὰς θὰ ζήσῃ καὶ θὰ γίνῃ παράγων πολιτισμοῦ ἐὰν ὁ εἰς καὶ ὁ ἄλλος ἀπὸ τοὺς ἀνεπιτηγμένους, κινήθῃ, μιλήσῃ, φωνάξῃ, πολεμήσῃ. Ἦμιον ἀνέκαθεν μεσοιανιστὴς διὰ τὴν Ἑλλάδα μας, ἐπίστευα ὅτι ἕνας ἀνθρώπος κατάλληλος, δύναται νὰ ἐνθουσιασθῇ καὶ νὰ κάμῃ μεγαλουργίαν ἡλικίαν, οἷα ἡ Ἑλληνική. Τοῦτο ἔγινεν ἐν μέρει μετ' ὧν Βενιζέλου».

★

Νέα θεατρικὰ ἔργα. Εἰς τὸ Παρισίων Palais Royal ἐδόθη μετ' ἐπιτυχίας ἡ κωμωδία τῶν Ἑννεκὲν καὶ Βέμπερ, ἡ «Προεδρία».

— Εἰς τὸ Παρισίων θέατρον Ἀντουὰν ἐπαίχθη νέον ἔργον, «ὁ ἀνθρώπος ποὺ φονεῖται». Εἶνε σκηνοποιήσις μυθιστορήματος. Μᾶλλον λαϊκὸν ἔργον, τὸ ὁποῖον τὸ κοινὸν παρακολουθεῖ μετ' ἐνδιαφέροντος.

— Εἰς τὸ Μέγα θέατρον τοῦ Τουρίνον ἐδόθη ὁ «Μαγικὸς Δάκτυλος» τοῦ Ἰταλοῦ Λορέντζη, μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας.

— Εἰς τὸ Παρισίων Gymnase ἐπαίχθη νέον ἔργον τοῦ Μπριέ, ἡ «Ἐλευθέρα γυνή». Ὁ συγγραφεὺς ὑποστηρίζει ὅτι μία γυνὴ δοσυνδύαται καὶ ἂν ζητήσῃ νὰ χειραφετηθῇ καὶ νὰ ζήσῃ ἐλευθέρα κοινωνικῶν προλήψεων, μοιραίως θὰ ζητήσῃ νὰ τεθῇ μίαν ἡμέραν ὑπὸ τὴν προστασίαν καὶ περὶ τὴν ἀγάπην ἑνὸς ἀνδρός.

★

Ἀπέθανεν ἐν Λονδίῳ ὁ Whitelaw Reid, προσηβηντὴς αὐτόθι τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν. Σκωτο-Ἀμερικανικῆς καταγωγῆς, εἶχεν διακοιθῇ ὡς δημοσιογράφος καὶ ὡς πολιτευτὴς. Ἦρχισε τὸ στάδιόν του ὡς ρεπόρτερ εἰς Ὁχιο Τῷ 1861 ἔδρασεν ὡς πολεμικὸς ἀνταποκριτὴς. Τῷ 1868 εἰσῆλθεν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς μεγάλης ἐφημερίδος τῆς Ν. Ὑόρκης «New York Tribune».

Ὁ οὖν Ρήδ διὰ τὰ ἐγκαταστήσει τὰ γραφεῖα του ἀνέγειρε τὸ ὑψηλότερον οἰκοδόμημα τῆς Ν. Ὑόρκης, ἔκτοτε δὲ ἐξ ἀνταγωνισμοῦ ἤρχισεν ἡ μαρία τῶν οὐρανοξυστῶν. Ὁ Ρήδ ὑπῆρξεν ὁ εἰσηγητὴς τῆς λιντυπίας. Διωρίσθη κατ' ἀρχὰς ἐπιτετραμμένος εἰς Παρισίους καὶ τῷ 1805 πρὸς βυς εἰς Λονδίνον.

★

Ἐν συγκινήσει διατελεῖ ὁ φιλολογικὸς κόσμος τῶν Παρισίων διὰ τὴν μεταξὺ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ Λαβεδάν καὶ τῆς Γαλλ. Κωμωδίας διαφορὰν. Ὁ Γάλλος συγγραφεὺς ἀπέσυρεν ὅλα τὰ ἔργα του διότι ἡ κριτικὴ ἐπιτροπὴ τῆς Γαλλ. κωμωδίας εἰδείξεν ἐπιφυλάξεις ὡς πρὸς τὴν παραδοχὴν τοῦ τελευταίου ἔργου του «Υψηρετεῖν» διπλοῦτον πατριωτικοῦ δράματος. Ὑπόθεσις εἶναι ἡ εἰς πατρός πρόων ἀξιοματικοῦ ὅστις φρονεῖ ὅτι ἡ πατρίς πρέπει νὰ ὑψηρετῇ διὰ πάσης θνούς ἐστον καὶ διὰ κατασκοπείας καὶ τοῦ νόου του ἀξιοματικοῦ διαπνεομένου ἐπ' ἀνθρωπιστικωτέρων ἀρχῶν. Ἡ «Γαλλ. κωμωδία» ἐφοβήθη τὴν πρόκλησιν Γαλλο-γερμανικοῦ ἐπεισοδίου. Ὁ δυνουρχὸς τῆς Παιδείας, εἰς ὃν ἀπέστειλε τὸ ἔργον του ὁ Λαβεδάν, κατέκρινε τὰ σκῆψεις τῆς «Γαλλ. κωμωδίας».

✱

«Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. κ. Λὲ Φλὲρ καὶ Καγιαβὲ κάμνει θριαμβευτικὰ παραστάσεις εἰς τὸ Παρισίων Βασιεῖ.» Παίζεται καὶ βράδυ. Αἱ εἰσπράξεις δὲ καθ' ἑκάστην περιστρέφονται εἰς 10,000. Αἱ θέσεις προνοικιάζονται πρὸ 20 ἡμερῶν. Μέχρι τοῦδε εἰσπράχθησαν ἄνω τῶν 180,000 δραχμ.

★

Ὁ ποιητὴς τοῦ «Γαίσιον Ποντιοῦ» Μαιτρὲλινχ ἐπέστρεψεν εἰς τὴν βίβλαν του «Μέλισσαι» εἰς τὴν Νίκαιαν ὅπου θὰ παραχρυσώσῃ.

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας θὰ κυκλοφορήσῃ τὸ νέον του βιβλίον «Ἐπὶ τοῦ Θανάτου», τὸ ὁποῖον θὰ εἶνε ἐν ἀπὸ τὰ ἔργα του τὰ πλέον σημαντικὰ καὶ τὰ δουλευμένα. Ἀπὸ μερικὰ ἀποσπάσματα τὰ ὁποῖα ἐδημοσιεύθησαν ἤδη, βλέπει κακεῖς ὅτι προσέθεσε οὐποδαῖας παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ θανάτου εἰς πλείους χώρας καὶ ἐπὶ τῆς ἐπιδράσεως τῶν διαφορῶν θρησκειῶν.

★

Αἱ Ἱταλικαὶ ἐφημερίδες ἀναγράφουν ὅτι ὁ κ. Μαροῖν, ὁ γνωστὸς διευθυντὴς τῆς ὁρχήστρας τοῦ Ὁδεῖον Ἀθηνῶν, ἔδωκεν εἰς τὸ θέατρον Ἀδριανὸν τῆς Ρώμης τὴν «Βανδέτα Κόροικα», μελόδραμα ἱδικῆς του συνθέσεως. Τὸ ἔργον ἐπαίχθη πρὸ τινων ἡμερῶν καὶ οἱ μουσικοὶ κριτικοὶ ἐξυμνοῦν τὸν μουσουργόν.

★

Τὸ μέγα θέατρον τῆς Ἀναγεννήσεως εἰς τὴν Νάντην τῆς Γαλλίας κατεστράφη ἐντελὸς ὑπὸ πυρκαϊᾶς.

— Ὁ θίασος τῆς δεσπ. Κοτοπούλῃ δίδει κατ' ἀρχαῖα διαισθήματα παραστάσεις εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρον. Ἐπανελήφθησαν γνωστὰ ἔργα, ἐν οἷς ἡ «Κοκέτα», ἡ «Ἀντιστράτη», ἡ «Ἡλέκτρα», ὁ «Συρανός», ὁ «Ἰσραήλ», ἡ «Ζουζού». Προσερχὸς θὰ μεταβῇ εἰς Κρήτην.

— Εἰς τὸ Δημοτικὸν θέατρον θὰ παίξῃ ἡ ὀπερέττα Παπαϊωάννου.

★

Ἐδόθη εἰς τὰς Βουξέλλας ἡ πρώτη παράστασις τοῦ «Ἀσματος τοῦ Κώδωνος» μελοδραματικῆς λεζάντας τοιοθεσίας ὑπὸ τοῦ Βισὲν δ' Ἰοδέ.

— Ἡ ὑπόθεσις ἔχει ἐξαχθῇ ἀπὸ τὸ ὁμώνυμον μέγα ποίημα τοῦ Σίλλερ.

— Εἰς τὸ θέατρον Ἀντονᾶν τῶν Παρισίων ἐπαίχθη μετ' ἐπιτυχίας ἡ «Δεσπονίς Ἐλίζα» τοῦ Κογκούρ καὶ Ἀλεμπέρ.

— Τὸ δράμα ἔχει ἐξαχθῇ ἀπὸ τὸ μυθιστόρημα τοῦ Ἐδμόνδου Γκογκούρ, ὅπερ εἶχε προκαλέσει τοσοῦτον θόρυβον κατὰ τὴν δημοσίευσίν του.

— Ἀπέθανεν ὁ μέγας Ἱταλὸς δημοσιογράφος Γαβριὴλ Γαβριάιλε, συνεργάτης τῶν κυριωτέρων Ἱταλικῶν φύλλων.

★

Ἀγγέλλεται ἐξ Ἀμερικῆς ὅτι εἰς τὸ Μποῦκλιν ἀνεκαλύφθη ἡ ζωντανὴ Ἀφροδίτη τῆς Μήλου, ἥτοι ὁ τέλειος ἰδεώδης τύπος τῆς γυναικεῖας καλλονῆς. Ἡ ἀνακάλυψις ἐγένετο ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τοῦ ἐκεῖ Πανεπιστημίου Πάρκλερ, εἰδικοῦ εἰς τὴν ἐπιστήμην τοῦ γυναικείου κάλλους. Διότι τὸ Πανεπιστήμιον Μποῦκλιν μεταξὺ τῶν διπλωμάτων τῆς σοφίας ἀπονέμει κατ' ἔτος καὶ τιμητικὸν βραβεῖον κάλλους μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων δοκτορεσσῶν. Ὁ Πάρκλερ ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἀπένευε τὸ βραβεῖον, ἀλλὰ πάντοτε μὲ ἐνδοιασμούς. Ἦδη ἀνεκέρυξε ὡς ἀπαράμιλλον καλλονὴν τὴν φοιτήτριαν Ἐλσων Σήλ, φοιτήτριαν τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Κάργερ εἰς τὸ Μποῦκλιν.

Ἐξελέγη αὕτη μεταξὺ 350 φοιτητριῶν. Ἡ νέα Ἀφροδίτη εἶνα 25 ἐτῶν, καὶ ὕψους 1 καὶ 64. Πρόσωπον Σφηνγός, περιφερείας 55 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου. Κόμη ξανθή, ὀφθαλμοὶ σαπφειροῖνι, ὀφρὺς 55 ἑκατοστομέτρα, ὀράκωσις κανονικὴ, θῆλγοντα αἱ λαγόνες ἀποτελοῦν ἀρμονικὴν γραμμὴν ἐνὸς μέτρου. Μολονότι εἶνε ὀλίγον ὑψηλότερα τῆς Ἀφροδίτης τῆς Μήλου εἶνε ἡ μᾶλλον προσομοιάζουσα πρὸς τὸ ἀρχαῖον ἀγαλμα. Μανιώδης σωφὲρ, λατρεύει τὴν πεζοπορίαν καὶ τὸ κρίκετ. Φιλανθής. Ἀπεχθάνεται τὰ γλυκίσματα καὶ τὰ ποτὰ. Οὐδέποτε ἔπαι καφὲν ἢ τσίρον. Τὸ πρῶτ πίνει λεμονάδα. Οὐδέποτε ἡσθέητος. Τὸ καλλίτερον ἱατρικὸν τῆς, ψυχρὸν ὕδωρ Φανατικῆ σωφραζέττα. Ἐὰν ἦτο ἀνὴρ, θὰ ἐπόθει νὰ γύη μηχανικὸς.

Τελευταία λεπτομέρεια. Ἐντὸς 48 ὥρῶν, ἀφ' ὅτου ἀνηγορεύθη Ἀφροδίτη, τῆς ὑπεβλήθησαν 27 προτάσεις γάμου.

★

Ὁ κ. Σ. Βικᾶτος, ἐμπνευσθεὶς ἐκ τοῦ πολέμου, ἐργάσθη ὠραῖον πίνακα, τὸν «Νεκρῶν τοῦ πολέμου». Μία μήτηρ ἀναγινώσκει εἰς τὴν ἐφημερίδα ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν νεκρῶν τὸ ὄνομα τοῦ παιδιοῦ τῆς, ἐνῶ ἀκουμβᾷ ἐπ' αὐτῆς τὸ ἄλλο παιδί τῆς, μικρὸν κοράσιον, τὸ ὁποῖον παρακολοῦθεὶ τὸν πόνον εἰς τὸ πρόσωπον τῆς μητρὸς.

★

Ἀπέθανεν ροσηλευόμενος ἐν Ἀθήναις, θῆμα παρομιώδους φιλοπονίας, ὁ διευθυντὴς τοῦ ἐν Σμύρῃν ἐκδιδομένου περιοδικοῦ «Ἐρασιστής» καὶ διευθυντὴς αὐτόν τοῦ Ἑλληνο γερμανικοῦ Ἀντικίου Κυριακὸς Γιαννίγκης.

✱

Ἡ Ἐθνικὴ βιβλιοθήκη κατήρτισε συλλογὴν τῶν ἐκδοθεισῶν λαϊκῶν εἰκόνων τοῦ πολέμου. Ὡς γνωστόν, τὰ αἰετὰ αὐτὰ κατασκευάσματα τῆς λαϊκῆς τέχνης ζητοῦνται παντοῦ ἀπὸ τὰς Μουσεία καὶ τὰς Βιβλιοθήκας, διότι ἀποτελοῦν ἓνα σταθμὸν τῆς ἱστορίας τῆς Τέχνης.

★

Ὁ γνωστὸς Βερολιναῖος ἱστορικὸς καὶ ἐρευνήτης τοῦ Βάγγερ Λο Ριχάρδος Στέρνφελτ δημοσιεύει, διὰ πρώτην φορὰν καθιστάμενα γνωστὰ, μερικὰ νεανικὰ μουσικὰ ἔργα τοῦ Βάγγερ. Πρόκειται περὶ μῆς πλήρους ὄπερας τοῦ Βάγγερ, τῶν «Νεράϊδων», ἐπὶ τῇ βάσει παραμυθιοῦ τοῦ Γκόττλιν καὶ περὶ μῆς ἄλλης ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ ἀγαθὸς εἰς ἔρωτος ἡ ἡ δόκιμος μοναχὴ τοῦ Παλέρμου». Ἡ ὄπερα αὕτη ἐγράφη τὸ 1784 εἰς τὸ Τέπλιτς καὶ ἦτο γνωστὴ μόνον ἐκ μερικῶν παρατηρήσεων τοῦ Βάγγερ εἰς τὰ συγγράμματά του. Ἐν ἄλλο κείμενον ὄπερας, ἡ «Μπιάνκα καὶ ὁ Γκιουζέππε», ἐσχεδιάσθη τὸ 1836.

✱

Ἀπέθανεν ἐν Παρισίοις ὁ ὀνοματὸς ζωγράφος στρατιωτικῶν εἰκόνων Detaille. Ἐκτενὴ βιογραφίαν θὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον.